

PROFIEL

Willem Schramade is expert op het gebied van duurzaam beleggen. Hij is hoogleraar Finance aan Nyenrode Business Universiteit. Eerder werkte hij onder andere als portfoliomanager impact investing bij NN Investment Partners en was hij Head of Sustainability Client Advisory bij Schroders. Hij schreef meerdere boeken over de rol van duurzaamheid in de financiële wereld zoals *Principles of Sustainable Finance* (met Dirk Schoenmaker) en *Duurzaam kapitalisme*.

betekent dat je betere gesprekken voert, beter kunt stemmen en echt verantwoordelijkheid neemt. Er zijn fondsen, ook in Nederland, die daarmee experimenteren. Die bijvoorbeeld hun aandelenportefeuille terugbrengen van duizenden naar een paar honderd posities. Dat is nog steeds breed, maar het maakt wel uit. Je ziet dan dat engagement dieper wordt en niet langer gaat over procedurele zaken, maar over de kern van het bedrijfsmodel.

En ik denk dat de druk van buitenaf – van burgers, politiek, media – daarin ook gaat helpen. Als je als pensioenfonds kunt laten zien dat je bewust kiest voor bedrijven die bijdragen aan oplossingen, en niet alleen afwacht, dan win je ook aan legitimiteit. Maar daar hoort wel bij dat je keuzes maakt. Je kunt

**‘IK DENK DAT
WE TOE ZIJN
AAN EEN
NIEUWE
GENERATIE
BELEGERS
DIE BEIDE
TALen
SPREEKT:
FINANCIËEL
ÉN DUURZAAM’**

niet alles hebben: rendement, gemak én impact zonder offers. Dus ja, er zijn kansen, maar het vraagt visie en lef. En misschien vooral: bestuurders die hun nek durven uitsteken.”

6 Maar hebben pensioenfondsen wel de expertise om zulke geconcentreerde portefeuilles goed te beheren?

“Dat is een terechte vraag. In veel gevallen niet. En dat is ook precies waarom het nu vaak niet gebeurt. Als je écht met bedrijven in gesprek wilt, moet je niet alleen de financiële cijfers snappen, maar ook de duurzaamheidsthema's en hoe die zich vertalen naar cashflows en risico's. Dat vereist een ander profiel van beleggers en analisten dan wat nu gangbaar is.

Dus als je zo'n stap wilt zetten als fonds, moet je investeren in capaciteit en kennis. En ja, dat kost geld. Maar het alternatief is dat je blijft doorsukkelen met een portefeuille die je niet echt begrijpt en waarin je geen verschil maakt. Dan rijst de vraag of je als fonds nog voldoet aan je fiduciare plicht. En er hoort ook bij dat je goede mensen levert aan de andere kant van de tafel: commissarissen die niet alleen op governance letten, maar ook echt verstand hebben van duurzaamheid en strategie. Als je als fonds écht invloed wilt uitoefenen, moet je dat ook via de boardroom kunnen doen. Ik denk dat we toe zijn aan een nieuwe generatie beleggers die beide talen spreekt: financieel én duurzaam.”

7 Er is ook vaak de vrees dat duurzaam beleggen ten koste van het rendement gaat.

“Dat hangt ervan af hoe je het doet. Er zijn eigenlijk twee 'assen' in duurzaam beleggen. Eén: duurzaamheid als integraal onderdeel van je fundamentele analyse. Dan houd je rekening met duurzaamheidsfactoren om betere risico-rendementsafwe-

gingen te maken. Denk aan het risico dat een kolenbedrijf mogelijk met *stranded assets* blijft zitten. Deze as van duurzaamheid kost zelden rendement.

Twee: impact maken. Dan wil je echt verschil maken in de wereld – en ja, dat kán soms wat rendement kosten, zeker op de korte termijn. Denk aan betaalbare woningen. APG en PGM doen dat bijvoorbeeld heel gericht, onder andere via hun fondsen voor middenhuur. Zo'n fonds dat maar een heel klein deel van de totale investeringsportefeuille uitmaakt, accepteert iets lagere huurinkomsten om maatschappelijke impact te realiseren. Op portefeuilleniveau scheelt dat hooguit een paar basispunten aan rendement. Maar voor de achterban – gepensioneerd die misschien zelf moeite hebben met woonlasten – is het effect enorm. Dan gaat het ineens wél over echte waardecreatie.”

8 Tot slot: hoe moet een particulier duurzaamheid meenemen in zijn beleggingen?

“Zoek naar bedrijven waarbij duurzaamheid een kans is in plaats van een kostenpost. Denk aan ondernemingen die klaarstaan om te profiteren van hogere CO₂-prijzen of strengere milieuwetgeving. Dat levert optiewaarde op – een verborgen motor onder de koers.

Probeer ook verder te kijken dan bekende namen als Schneider Electric. Inmiddels is het iedere belegger wel duidelijk dat dit bedrijf zal profiteren van de elektrificatie van ons energiesysteem, dus dat is in het aandeel wel ingeprijsd. Interessanter zijn de minder bekende spelers zoals Aalberts, die in nichemarkten opereren en nog niet volledig gewaardeerd worden op hun duurzaamheidspotentieel. Kijk naar de fundamenteën, naar concurrentievoordelen en naar hoe duurzaamheid echt bijdraagt aan hun waardecreatie.”